

РЕШЕНИЕ

№ 2401

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 30.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10411** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Ц. И. Л.-О. срещу Решение №1040-20-376/16.08.2019г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалба вх.№900121-1357/23.07.2019г. от Ц. И. Л.-О. и е потвърдено Разпореждане №214-00-5291-1 от 25.06.2019г. на длъжностно лице по чл.54ж, ал.1 от КСО,с което на оспорващата е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 05.06.2019г. до 04.10.2019г. в размер на 9,00 лв.В жалбата се твърди, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни,като постановени при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателят лично поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ – С.-град,чрез процесуалния си представител юрк.К.П. оспорва жалбата,като я счита за неоснователна.Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение,депозира писмени бележки.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото

доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 07.06.2019г. Ц. И. Л.-О. е подала до директора на ТП на НОИ-С.-град заявление №УРИ 903321-467/07.06.2019г. за отпускане на парично обезщетение за безработица на основание [чл. 54а от КСО](#), поради прекратяване на трудовото й правоотношение с “ИНСТИТУТ ЗА ДЪРЖАВАТА И ПРАВОТО”, ЕИК [ЕГН]. Видно от Справка за приети, върнати и липсващи документи с вх. №214-00-5291-1/11.06.2019г., жалбоподателката е приложила заповед №РД-15-08/03.06.2019г., издадена от “ИНСТИТУТ ЗА ДЪРЖАВАТА И ПРАВОТО”, ЕИК8319061789 за прекратяване на трудовото й правоотношение, считано от 05.06.2019г. В представената заповед РД-15-08/03.06.2019г., трудовото правоотношение на г-жа Ц.Л. е прекратено на основание чл. 330, ал. 2, т. б. от КТ, поради дисциплинарно уволнение. С оглед на представените в хода на административното производство документи от жалбоподателката и данните в регистъра на осигурените лица длъжностното лице е констатирало, че Ц. Л.-О. отговаря на изискванията за отпускане на парично обезщетение за безработица посочени в разпоредбата на чл. 54а, ал. 1 от КСО. тъй като има дължими или внесени осигурителни вноски за 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването й.

С Разпореждане №214-00-5291-1/25.06.2019г. на основание чл.54ж, ал.1 вр. с чл.54а, ал.1 и чл.54б, ал.3 от КСО, на Ц. Л.-О. е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от считано от 05.06.2019 г. до 04.10.2019 г. в размер на 9,00 лв.

Жалбоподателката е подала жалба №УРИ900121-357/23.07.2019г. срещу разпореждането до директора на ТП на НОИ - С.-град, като е изразила несъгласие с размера и срока на обезщетението. С Решение №1040-20-376/16.08.2019г. Директорът на ТП на НОИ-С.-град е отхвърлил жалбата като неоснователна и е потвърдил издаденото разпореждане. Решението е връчено на жалбоподателката на 22.08.2019г.

В съдебно заседание, проведено на 24.09.2019г., жалбоподателката е оспорила истинността на официален документ представен от процесуалният представител на ответника-Заповед №18068/05.08.2019г. на управителя на НОИ, на основание чл. 193 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК.

В откритото производство по чл.193 ал.1 от ГПК по безспорен и категоричен начин, се установява следното:

С процесната Заповед №18068/05.08.2019г. е разрешено на директора на ТП на НОИ –С.-град, да ползва отпуск за периода от 16.08.2019г. до 23.08.2019г. В производството оспорване е допусната и приета СГЕ /съдебно-графологична експертиза/ от която е видно, че подписа в заповедта не е положен от управителя на НОИ. С определение от 19.01.2021г. съдът е дал възможност на процесуалния представител на ответника да представи други писмени доказателства предхождащи издаването на заповедта, такива не са представени.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.194 ал.3 от ГПК, съдът приема, че Заповед №18068/05.08.2019г., не отразяват вярно посочените по горе обстоятелства, че

за периода от 16.08.2019г. до 23.08.2019г. директора на ТП –НОИ –С.-град е бил отпусък т.к. се касае за неистински документ и същият следва да бъде изключен като доказателство по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по [чл. 118, ал. 2 от КСО](#), от надлежна страна по [чл. 118, ал. 1 от КСО](#), срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

Разгледана по същество, е основателна.

Така установената фактическа обстановка мотивира следните правни изводи:

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "б" от КСО, пред ръководителя на съответното ТП на НОИ се подават жалби срещу Разпореждания за отказ или неправилно определяне, изменение и прекратяване на обезщетенията за безработица, като ал. 3 от същата норма регламентира, че ръководителят на ТП на НОИ се произнася по жалбите с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Предмет на съдебен контрол в производството по чл. 118 от КСО е Решение № 1040-20-376/16.08.2019г., издадено от Директора на ТП на НОИ С.-град, поради което преценката за законосъобразност се извършва по отношение него.

Компетентни органи, които могат да издават решения по чл. 118 от КСО са директорите ТП на НОИ. Следователно, компетентен да издаде административен акт от категорията на процесния е директорът на ТП–НОИ С.-град.

При проверката за законосъобразност по реда на чл.168, ал.1 и ал.2 от АПК валидността на оспореното решение следва да бъде проверена на всички основания по чл. 146 АПК в хипотезите на "нищожност", с оглед доводите, които се свеждат до твърдение за липса на компетентност на обжалваното решение.

За да е законосъобразен административният акт, следва да е издаден от компетентен орган като всяка некомпетентност води до нищожност. В случая оспореното решение е издадено при условията на заместване при отсъствие на титуляра. Заместване може има, когато титулярът на правомощията е в обективна невъзможност да ги изпълнява лично. В тези случаи предвид необходимостта от непрекъснато функциониране на административния орган, по силата на изрична писмена заповед се нарежда отсъстващият титуляр да бъде заместван от друго, подчинено нему лице. За така определения период, заместващият изпълнява правомощията на замествания в пълен обем и от негово име (в този смисъл е Тълкувателно решение № 4/22.04.2004 г. на Общото събрание на съдиите на ВАС по т.д. № ТР-4/2002 г.). В случая решение №1040-20-376/16.08.2019г. е подписано Е. Л., като е посочено конкретното длъжностно лице и на какво основание е подписало решението. Между страните не е спорно, че положения под решението подпис е на Е. Л., а не на директора на ТП–НОИ–С.-град. Действително по делото е представена заповед №1060-40-1027/30.07.2019г. /л.64/на подуправителя на НОИ, с която на г-жа Е. Л. са предоставени правомощия на директора на ТП-НОИ-С.-град, при условие, че

същият отсъства по обективни причини,но в конкретният случай обаче, наличието на такива обективни причини не се установяват.Няма заявление от титуляра-директор на ТП-НОИ –С.-град , с което иска да му бъде разрешено от управителя на НОИ ползването на платен годишен отпуск от 6 дни, считано от 16.08.202019 до 23.08.2019г. година.Заповед №18068/05.08.2019г. на управителя на НОИ с която се разрешава на директора ТП-НОИ-С.-град ползването на платен годишен отпуск за посоченият период не е подписана от управителя на НОИ и е изключена от доказателствата по делото. Следователно,директорът на дирекция „Краткосрочни прашания и контрол“ при ТП-НОИ-С.-град е подписал процесното решение по заместване без да са били налице предпоставките за това, тъй като не се установява титулярът да е отсъствал от работа или да е бил възпрепятстван по друг начин да изпълнява правомощията си на посочената дата, т.е. решението е подписано от орган без материална компетентност.Упражняване на чужда компетентност е възможно при делегиране на правомощия при изрично нормативно овластяване или при заместване, каквито хипотези не са налице в случая.Съдът приема,че в административната преписка липсват доказателства за отсъствието на титуляра към датата на издаване на административния акт, наложило подписването му от друго лице.Наличието на материална компетентност у органа, издал административния акт, е абсолютна предпоставка за неговата валидност.При така установената липса на компетентност, оспореното решение следва да бъде прогласено за нищожно.Съобразно правилото на чл.173, ал.2 АПК,преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган за издаване на ново решение като съобрази задължителните указания, дадени в мотивите на настоящия съдебен акт.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 във връзка с чл.173, ал.2 АПК, Административен съд [населено място]-град ,

Р Е Ш И:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТ, по жалба на Ц. И. Л.-О. на Решение 1040-20-376/16.08.2019г. на Директора на ТП на НОИ С.-град с което е потвърдено Разпореждане №214-00-5291-1/25.06.2019г.

ВРЪЩА делото като преписката на Директора на ТП на НОИ С.- град образувано по жалба от Ц. И. Л.-О. срещу Разпореждане №214-00-5291-1/25.06.2019г. за ново произнасяне.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

съдия:

